

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 52/ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວຫມວດ ທີ່ V ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1:
- ອີງຕາມມະຕິກົດລະບຽບຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 5 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ສະບັບເລກທີ 010 ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ອອກລັດຖະດຳລັດ :

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 5 ພະຈິກ 1994.

ປະທານປະເທດ

ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ

ຫນູຮັກ ພູມສະຫວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 010/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 2 ຂໍ້ທີ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາ, ອະພິປາຍຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ; ກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 5 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນປ່າຍວັນສຸກ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດໂດຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໝາມ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 06 / 94
14/ 10 / 1994

ກົດຫມາຍ
ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

ຫມວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງຂອງກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍ

ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ແມ່ນແນໃສ່ແກ້ໄຂວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຂອງເຈົ້າໜີ້, ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້, ການ ໃຫ້ກູ້ຢືມສິນເຊື້ອ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2. ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ພວມປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລື ຖືກຫລຸບທຶນໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ບັນດາວິທີການດ້ານການເງິນອັນຈຳເປັນແລ້ວ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດຫມາຍ

ກົດຫມາຍສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສຳລັບທຸກວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຊຶ່ງມີທີ່ຕັ້ງຫລື ປະກອບທຸລະກິດ ຢູ່ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ບໍ່ວ່າຈະເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍຕົນເອງ ຫລື ດ້ວຍຕົວ ແທນ ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 4. ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ເມື່ອວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຫາກຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືວິສາຫະກິດ ເອງມີສິດ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ.

ຫມວດທີ 2
ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 5. ເງື່ອນໄຂການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອວິສາຫະກິດນັ້ນ ຫາກມີຫນີ້ສິນຈົນເກີນຄວາມສາມາດຊໍາລະໄດ້ ຫລືເຈົ້າຫນີ້ ຫາກໄດ້ສົ່ງໃບທວງຫນີ້ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ແລ້ວຢ່າງຫນ້ອຍສາມຄັ້ງ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັ້ງຫ່າງກັນບໍ່ໃຫ້ ຫລຸດ 20 ວັນ ແລະ ວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ກໍໄດ້ເຊັນຮັບເອົາແລ້ວ ແຕ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຫນີ້ສິນ.

ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດ ຫາກເຫັນວ່າຕົນເອງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງຄາດຄະເນວ່າຈະບໍ່ສາມາດ ຊໍາລະຫນີ້ສິນໄດ້ ກໍສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 6. ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າຫນີ້

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ຕໍ່ສານ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ໃບຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໃຫ້ບອກຊື່,ນາມສະກຸນ ແລະທີ່ຢູ່ຂອງເຈົ້າຂອງຄໍາຮ້ອງ, ຊື່ ແລະ ທີ່ຕັ້ງ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ;
2. ໃບທວງຫນີ້ ແລະໃບຢັ້ງຢືນຫນີ້ສິນທີ່ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຊໍາລະໄດ້ຕາມກຳນົດ.

ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນຄ່າທຳ ນຽມສານຕາມກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ.

ມາດຕາ 7. ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດຕໍ່ສານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ໃບຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໃຫ້ບອກຊື່ແລະທີ່ຕັ້ງຂອງວິສາຫະກິດ, ຊື່ ແລະນາມສະກຸນຂອງ ເຈົ້າ ຂອງວິສາຫະກິດ ຫລືຜູ້ຕາງຫນ້າຂອງວິສາຫະກິດ;
2. ເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຂອງວິສາຫະກິດໃນ ໄລຍະຜ່ານມາ;
3. ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບການຕົກລົງເຫັນດີ ໃຫ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ພິຈາລະນາຕັດ ສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ. ສຳລັບວິສາຫະກິດບຸກຄົນ ແລະບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ ດຽວ ບໍ່ຈຳເປັນມີບົດບັນທຶກດັ່ງກ່າວ;
4. ບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າຫນີ້ ພ້ອມດ້ວຍຈຳນວນຫນີ້, ໃບສະຫລຸບຊັບສິມບັດ ແລະບົດສະຫລຸບ ການເຄື່ອນໄຫວ ປະຈຳປີຂອງວິສາຫະກິດສອງປີສຸດທ້າຍ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຫາກເຄື່ອນໄຫວຍັງບໍ່ທັນ ຮອດ ສອງປີ ກໍໃຫ້ມີໃບສະຫລຸບຊັບສິມບັດ ແລະບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫມົດໄລຍະການ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງວິສາຫະກິດ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນຄ່າທຳ
ນຽມສານຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ.

ມາດຕາ 8. ການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ

ສານຈະຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ກໍຕໍ່
ເມື່ອ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນທາກເປັນເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກເຈົ້າໜີ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ
ແລະ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
ສຳລັບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ

ໃນກໍລະນີຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານ ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດທາກບໍ່ມີ
ເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ມີຈຸດປະສົງແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືກຟ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເສັຽຫາຍ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນຈະຖືກ
ດຳ ເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 10. ກຳນົດເວລາພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ

ພາຍໃນກຳນົດ 7 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ສານຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບ
ການຕົກລົງຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງຊາບ. ຖ້າວ່າສານທາກຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ,
ສານກໍຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງຊາບ ພ້ອມທັງສົ່ງສຳເນົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ
ຄັດ ຕິດໄປພ້ອມ.

ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບແຈ້ງການຂອງສານ ເປັນຕົ້ນໄປວິສາຫະກິດ ທີ່
ຖືກຟ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງບົດສະຫລຸບລາຍງານ ຍັງຢືນຄວາມອາດສາມາດການຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ສານ.

ພາຍໃນກຳນົດ 35 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປສານຕ້ອງ
ເປີດປະຊຸມເພື່ອພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນ.

ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ
ພາຍໃນກຳນົດ 7 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍເປັນຕົ້ນໄປ ສານຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍ
ລັກອັກສອນ ໃຫ້ບັນດາເຈົ້າໜີ້ຊາບ ພ້ອມດ້ວຍການກຳນົດວັນ ເວລາ ທີ່ສານຈະເປີດປະຊຸມພິຈາລະນາ
ຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງເປີດຂຶ້ນ ພາຍໃນກຳນົດ 35 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານ ໄດ້ຕົກລົງ
ຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫມວດທີ 3

ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງຫລື ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 11. ການຍົກເລີກ ຫລືການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍ ເພື່ອພິຈາລະນາ

ໃນການພິຈາລະນາຄະດີລົ້ມລະລາຍ ຕາມການຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງ ວິສາຫະກິດເອງນັ້ນເມື່ອສານທາກເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຫລັກຖານຢັ້ງຢືນພຽງພໍ ກໍໃຫ້ສານຕັດສິນ ຍົກເລີກຄຳຮ້ອງຟ້ອງຫລືຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຜູ້ຮ້ອງຂໍມີສິດອອກອາໄສໄດ້ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ ວັນໄດ້ຊາບຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 12. ການໄກ່ເກ້ຍລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ສານທຳການໄກ່ເກ້ຍ ຖ້າສານໄດ້ພິຈາລະນາເຫັນສົມຄວນກໍຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ເພື່ອທຳການໄກ່ເກ້ຍໃຫ້ມີການໂຍະຍານການຊຳລະໜີ້ສິນລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ລາຍໃຫຍ່ ກັບວິສາຫະກິດນັ້ນ.

ການໄກ່ເກ້ຍຕ້ອງໄດ້ຮັກສາເປັນຄວາມລັບ. ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍມີໜ້າທີ່ໄກ່ເກ້ຍລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເພື່ອເລື່ອນກຳນົດເວລາຊຳລະໜີ້ສິນຫລືຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນລົງ ພ້ອມທັງຂໍໃຫ້ໂຈະການ ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ມາດຕາ 13. ຜົນຂອງການໄກ່ເກ້ຍ

ຖ້າວ່າເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້ທາກສາມາດຕົກລົງໄກ່ເກ້ຍກັນໄດ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ກໍສາມາດປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກ້ຍໄດ້ນັ້ນ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ກໍຈະດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນຕໍ່ໄປ ແລະການຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນກໍຈະຕົກໄປ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ້ຍກັນໄດ້ ຫລື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກ້ຍໄດ້ ສານກໍຈະຕົກລົງກຳນົດເວລາໃຫ້ຢຸດການຊຳລະໜີ້ສິນ,ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສານ

- ໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ສານມີສິດແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:
1. ລວບລວມເອກະສານຫລັກຖານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
  2. ຕິດຕາມແລະກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
  3. ກຳນົດມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;

4. ຄວບຄຸມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້;
5. ຕົກລົງໂຈະ ຫລື ຍົກເລີກການພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
6. ປະກາດໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 15. ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ພະນັກງານວິຊາການຂອງສານແຂວງຫລືກຳແພງນະຄອນໜຶ່ງທ່ານ ເປັນຫົວໜ້າ;
2. ຕົວແທນເຈົ້າໜີ້;
3. ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
4. ຕົວແທນກຳມະບານ ແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
5. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
6. ພະນັກງານວິຊາການຂອງອົງການການເງິນ.

ມາດຕາ 16. ການຄວບຄຸມຊັບສິນ

ພາຍຫລັງທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ທີ່ຖືກຟ້ອງວິສາຫະກິດ ດັ່ງກ່າວຍັງໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນກິດຈະການ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສານ ແລະຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ, ຫ້າມຊຸກເຊື່ອງ ຫລືເຄື່ອນຍ້າຍຊັບສິນ, ຫ້າມຂາຍ ຫລືໂອນຊັບສິນໄປທາງອື່ນ. ບັນດາ ຜູ້ປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຖອກຮຸ້ນທີ່ຄ້າງຖອກທັງຫມົດ ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 17. ຊັບສິນທີ່ຖືກຄວບຄຸມເພື່ອໃຊ້ໜີ້

ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຄວບຄຸມເພື່ອໃຊ້ໜີ້ລວມມີຊັບສິນທັງຫມົດ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງລວມມີ:

1. ຊັບສິນຄົງທີ່ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ຂອງວິສາຫະກິດ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະໃຫ້ກູ້ຢືມ;
2. ເງິນສົດ ແລະ ຊັບສິນປະກອບທຶນ;
3. ໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດ.

ສຳຫລັບວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫລືບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນທີ່ຖືກພິຈາລະນາຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ການຄວບຄຸມຊັບສິນເພື່ອໃຊ້ໜີ້ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນເຄື່ອງໃຊ້ສອຍສ່ວນຕົວ ແລະ ອຸປະກອນການຜະລິດທີ່ຈຳເປັນ ແກ່ການປະກອບອາຊີບຂອງລູກໜີ້ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າລວມທັງຫມົດບໍ່ເກີນສອງແສນກີບ.

ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດບັນຊີຈຳນວນຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
  2. ກວດກາ ແລະຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ກໍມີສິດສະເໜີໃຫ້ສານຕົກລົງນຳໃຊ້ ມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ແລະຮີບດ່ວນຊົ່ວຄາວ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບສິນຂອງ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
  3. ເຮັດບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າໜີ້ ແລະຈຳນວນໜີ້ທີ່ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້;
  4. ປະກາດແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໃຫ້ມວນຊົນຊາບພ້ອມທັງ ກຳນົດວັນ ເວລາ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ອ້າງສິດທວງໜີ້.
- ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ. ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຄວບຄຸມຊັບສິນເປັນພາລະຂອງວິສາຫະກິດ ລູກໜີ້.

ມາດຕາ 19. ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນຊີລາຍຊື່ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າເຈົ້າໜີ້;
2. ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
3. ຕົວແທນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
4. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 20. ການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຮຽກໂຮມໂດຍຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫລື ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າໜີ້ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ 1/4 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ຫມາຍນັດ ພ້ອມດ້ວຍລາຍການຂອງກອງປະຊຸມ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຢ່າງ ຊ້າສາມວັນ ກ່ອນວັນເປີດປະຊຸມ.

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີເຈົ້າໜີ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫລາຍກ່ວາເຄິ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ມາດຕາ 21. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ມີສິດແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາຜ່ານແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ແລະການຈັດຕັ້ງດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ຄົ້ນຄວ້າແລະນຳສະເໜີ ຄຳຄິດຄຳເຫັນຕໍ່ສານກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນຊັບສິນ ຂອງວິສາຫະກິດ ໃນກໍລະນີທີ່ແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ.

ມາດຕາ 22. ການໂຈະກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຈະຖືກໂຈະ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫາກບໍ່ກາຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນເຈົ້າໜີ້ທັງໝົດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕາງໜ້າໃຫ້ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ;
2. ສຽງສ່ວນຫລາຍຂອງເຈົ້າໜີ້ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ຂອງເຈົ້າ ໜີ້ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໄດ້ລົງມະຕິໃຫ້ໂຈະກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 23. ພັນທະຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ຕໍ່ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດມີໜ້າທີ່ອະທິບາຍ ແຜນການໄກ່ເກີ້ຍ ແລະວິທີການຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຄືນໃໝ່ຂອງວິສາຫະກິດ, ໃຫ້ຄຳກະຈ່າງແຈ້ງຕໍ່ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້. ໃນກໍລະນີເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໂດຍມີເຫດຜົນນັ້ນກໍຕ້ອງມອບສິດ ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນນັ້ນກໍມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄືກັນກັບເຈົ້າຂອງຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນຫາກເສັຽຊີວິດຜູ້ສືບທອດເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນເປັນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນ.

ມາດຕາ 24. ຮູບການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະຕົກລົງສະເໜີໃຫ້ສານພິຈາລະນາໜຶ່ງໃນສາມຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
2. ການຂາຍກິດຈະການ;
3. ການລົ້ມລະລາຍແລະການຊຳລະສະສາງ.

ມາດຕາ 25. ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະມີຜົນສັກສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງ ຂອງເຈົ້າໜີ້ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ຫມວດທີ 4

ການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່

ມາດຕາ 26. ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດ

ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ຕາມທີ່ສານ ໄດ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 27. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່

ເຈົ້າໜ້າທີ່ມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ ປະຕິບັດຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ຕິດຕາມການປະຕິບັດ ແຜນການຟື້ນຟູ ວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 28. ການໂອນຊັບສິນ

ຊັບສິນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການສືບຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ນັ້ນ ຫ້າມ ຂາຍ, ຫ້າມໂອນ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານ.

ມາດຕາ 29. ການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ

ກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບຟື້ນຟູນັ້ນອາດຈະໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງຄືນໃໝ່ ເພື່ອ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບແຜນການຟື້ນຟູດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 30. ການເພີ່ມທຶນ

ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມແຜນການຟື້ນຟູໄດ້ ວິສາຫະກິດອາດມີຄວາມຈຳ ເປັນ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທຶນ.

ການເພີ່ມທຶນອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຮຸ້ນ;
2. ການຫັນເອົາເຈົ້າໜ້າທີ່ມາເປັນຜູ້ປະກອບທຶນ;
3. ການເພີ່ມຈຳນວນຮຸ້ນ;
4. ການກູ້ຢືມ.

ມາດຕາ 31. ກຳນົດເວລາຟື້ນຟູ

ກຳນົດເວລາຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2 ປີ ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງແຜນການ ຟື້ນຟູເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນໄລຍະເວລາດຳເນີນການຟື້ນຟູ ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມແຜນການຟື້ນຟູ ນັ້ນ.

ມາດຕາ 32. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ຜ່ານໄລຍະການຟື້ນຟູ ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຫາກສາມາດເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນຢ່າງມີປະ ສິດທິຜົນ ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການຕໍ່ໄປ, ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ ຫາກບໍ່ສາມາດຟື້ນຕົວໄດ້ ສານກໍຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດນັ້ນລົ້ມລະລາຍ.

ໃນໄລຍະດຳເນີນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ຢູ່ນັ້ນ ສານສາມາດຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍເວລາໃດກໍໄດ້ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າວິສາຫະກິດນັ້ນ ຈະບໍ່ສາມາດຟື້ນຕົວໄດ້.

ຫມວດທີ 5 ການຂາຍກິດຈະການ

ມາດຕາ 33. ການຂາຍກິດຈະການ

ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງ ໃຫ້ຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ສາມາດສະເໜີຂໍຊື້ກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີຂໍຊື້ກິດຈະການສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງນັ້ນ ສານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງຊັບສິນທີ່ຈະຕົກລົງ ໃຫ້ຊື້ຂາຍໄດ້.

ມາດຕາ 34. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຊື້

ສານຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າເລືອກເຟັ້ນເອົາ ຜູ້ທີ່ສາມາດຊຳລະຄ່າຊື້ກິດຈະການ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ສານໄດ້ວາງໄວ້. ຜູ້ຊື້ກິດຈະການສາມາດຂາຍ ຫລື ໂອນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ ຊຳລະຄ່າຊື້ກິດຈະການນັ້ນໝົດແລ້ວ.

ຫມວດທີ 6 ການລົ້ມລະລາຍ ແລະການຊຳລະສະສາງ

ມາດຕາ 35. ການຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ

ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍໄດ້ ຖ້າຫາກເກີດມີກໍລະນີໃດກໍລະນີໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດ ບໍ່ມີແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
2. ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ບໍ່ຮັບເອົາແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
4. ສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ແຕ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດ ກໍຍັງບໍ່ມີຜົນກຳໄລ ແລະເຈົ້າໜີ້ກໍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາການລົ້ມລະລາຍ;
5. ວິສາຫະກິດໄດ້ລ່ວງລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງຂອງສານຢ່າງຮ້າຍແຮງ ໃນໄລຍະດຳເນີນການຟື້ນຟູ ວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
6. ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ໂຕນໜີ ຫລືເສຍຊີວິດ ແລະຜູ້ສືບທອດໄດ້ປະຕິເສດການສືບທອດ ຫລືວ່າບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດໃນໄລຍະເວລາທີ່ພວມພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 36. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ຈຳເປັນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຊື່ຂອງສານ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ພິພາກສາ ທີ່ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;
2. ວັນທີ ແລະ ເລກທີ ຂອງຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດ;
3. ຊື່ ແລະ ເລກທະບຽນ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
4. ວັນທີ່ຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;
5. ເຫດຜົນການຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;
6. ແຜນການແບ່ງປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 37. ການອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າມີສິດອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ຮັບຊາບຄຳຕັດສິນນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 38. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຊຳລະສະສາງ

ສານເປັນຜູ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງຄະນະຊຳລະສະສາງຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ :

1. ພະນັກງານປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນຫົວໜ້າ;
2. ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການ ການເງິນ;
3. ຜູ້ຕາງໜ້າທະນາຄານຂັ້ນແຂວງ ຫລື ກຳແພງນະຄອນ;
4. ຕົວແທນເຈົ້າໜີ້;
5. ຕົວແທນກຳມະບານ ແຂວງ ຫລື ກຳແພງນະຄອນ;
6. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
7. ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 39. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງຄະນະຊຳລະສະສາງ

ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ກວດກາຊັບສິນ ແລະ ຫນີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
2. ຮັບເອົາການມອບຊັບສິນ, ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຈາກຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ;
3. ລົບລ້າງສັນຍາຂອງວິສາຫະກິດທີ່ເຮັດຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
4. ຮີບໂຮມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ;

5. ປະມູນຂາຍຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
6. ແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້;
7. ແບ່ງປັນສ່ວນທີ່ເຫລືອຈາກການໃຊ້ໜີ້ສິນແລ້ວນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ຫລື ໃຫ້ຜູ້ປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກິດ.

ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຊຳລະສະສາງນັ້ນເປັນພາລະຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 40. ການລົບລ້າງສັນຍາ ຫລືເອກະສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ເພື່ອຮັບໂຮມເອົາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ມາໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກວດກາ, ລົບລ້າງສັນຍາ ຫລືເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ອນການຕົກລົງຂອງສານໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເຊັ່ນ:

1. ການຂາຍຊັບສິນຫລຸດລາຄາ;
2. ການຄ້າປະກັນໜີ້ເກົ່າ;
3. ການເຊັນສັນຍາ ຫລືການໂອນຊັບສິນໃຫ້ພີ່ນ້ອງ, ຫມູ່ເພື່ອນ ຫລື ການເອົາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 41. ການຮັບໂຮມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ຄະນະຊຳລະສະສາງຕ້ອງດຳເນີນການຮັບໂຮມຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດເຊັ່ນ: ທີ່ດິນ, ເຮືອນ, ສາງ, ໂຮງງານ, ພາຫະນະອຸປະກອນການຜະລິດ ແລະ ສິນຄ້າໃນສາງເປັນຕົ້ນ;
2. ໜີ້ທີ່ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດທັງໝົດ; ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບໂຮມຊັບສິນແລ້ວ ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະມູນຂາຍຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 42. ພັນທະຂອງລູກໜີ້

ພາຍຫລັງທີ່ສານໄດ້ຕັດສິນ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ລົ້ມລະລາຍແລ້ວວິສາຫະກິດລູກໜີ້ມີພັນທະຮ່ວມມື ກັບຄະນະຊຳລະສະສາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ລູກໜີ້ຈະອອກນອກເຂດອຳນາດສານ ຫລື ອອກນອກປະເທດ ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອລູກໜີ້ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນແທ້, ມີການຄ້າປະກັນຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານທີ່ໄດ້ຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສານຫາກໄດ້ຮັບລາຍງານ ແລະ ເຫັນວ່າລູກໜີ້ ມີພິດຕິກຳຈະລົບໜີອອກນອກເຂດອຳນາດຂອງສານ ຫລື ອອກນອກປະເທດ ສານມີສິດອອກຄຳສັ່ງກັກຕົວໄດ້.

ມາດຕາ 43. ປະກາດການລົ້ມລະລາຍ

ພາຍໃນກຳນົດ 10 ວັນ ນັບແຕ່ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ຜູ້ພິພາກສາຕ້ອງໄດ້ອອກປະກາດທາງສື່ສານມວນຊົນ ສາມມື້ຕິດຕໍ່ກັນ ກ່ຽວ ກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາຄຳຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາ ຫະກິດນັ້ນໄປໃຫ້:

1. ຫ້ອງການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
2. ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
3. ອົງການ ການເງິນ ;
4. ອົງການກຳມະບານ;
5. ອົງການທີ່ຂຶ້ນນທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ;
6. ອົງການທະນາຄານ;
7. ສະພາການຄ້າ ແລະອຸດສາຫະກຳ;
8. ອົງການຕຳຫລວດເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 44. ການແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້

ເມື່ອຄະນະຊຳລະສະສາງ ຮີບໂຮມຊັບສິນ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ແລ້ວ ກໍຈະດຳເນີນການແບ່ງປັນຊັບສິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມລຳດັບບູລິມະສິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຄ່າແຮງງານຂອງກຳມະກອນ;
2. ໜີ້ສິນຕໍ່ລັດ;
3. ໜີ້ສິນທີ່ມີການຄ້າປະກັນ;
4. ໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ.

ການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດກ່ອນໃຫ້ຄົບຖ້ວນແລ້ວເຫລືອເທົ່າໃດ ຈຶ່ງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນລຳດັບຕໍ່ໄປ.

ສຳລັບໜີ້ສິນທີ່ຢູ່ໃນລຳດັບດຽວກັນນັ້ນ ຖ້າຊັບສິນເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຫາກບໍ່ພຽງພໍ ໃຫ້ໃຊ້ແທນຕາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າແຕ່ລະໜີ້ສິນ.

ມາດຕາ 45. ການແບ່ງປັນຊັບສິນທີ່ເຫລືອ

ພາຍຫລັງການແບ່ງປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຖ້າວ່າຊັບສິນນັ້ນຫາກຍັງເຫລືອຢູ່ ກໍໃຫ້ແບ່ງປັນແກ່ຜູ້ປະກອບທຶນຕາມວິທີແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ ຫລືແບ່ງປັນໃຫ້ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 46. ການກວດກາການຊໍາລະສະສາງ

ນັບແຕ່ມີໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຄະນະຊໍາລະສະສາງ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິຕໍ່ສານ ທີ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົນນັ້ນ, ລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງ ວິສາຫະກິດຊາບນໍາ.

ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ມີສິດທິວ່າງ ຫລືຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບການກະທໍາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງຄະນະຊໍາລະສະສາງ.

ຫມວດທີ 7

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທໍາຜິດ

ມາດຕາ 47. ການກະທໍາຜິດກ່ອນການຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຖ້າຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນຫາກກວດກາເຫັນວ່າກ່ອນການຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການ ລີ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຄະນະອໍານວຍການຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ເຊື່ອງອໍາເອກະສານບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດ, ເຊື່ອງອໍາຊັບສິນ, ຍົກຍ້າຍ, ໂອນຊັບສິນ ຫລືເພີ່ມໜີ້ສິນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຮັດສັນຍາຄໍາປະກັນໃຫ້ໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄໍາປະກັນ, ລົບລ້າງຫລືຫລຸດຜ່ອນສິດທິທາງໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດ ຄະນະອໍານວຍການຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກດໍາເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 48. ການກະທໍາຜິດໃນໄລຍະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ເມື່ອສານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ແລ້ວ ຖ້າວ່າຄະນະຮັບຜິດຊອບ ວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກຍັງຮັບສິນເຊື່ອໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຊາບ ວ່າຕົນເອງໄດ້ຖືກຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫລື ຖືກຟ້ອງໃຫ້ລີ້ມລະລາຍ ແລະຫາກຍັງດໍາເນີນທຸລະກິດຢູ່ ໂດຍອອກຊື່ອື່ນ ຫລືເອົາຊື່ອື່ນມາບັງຫນ້າ ຈະຖືກດໍາເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 49. ການຫ້າມດໍາລົງຕໍາແໜ່ງ

ປະທານ, ສະມາຊິກຂອງສະພາບໍລິຫານ ຫລືຄະນະອໍານວຍການຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ ລີ້ມລະລາຍບໍ່ມີສິດດໍາລົງຕໍາແໜ່ງເປັນປະທານ, ເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາບໍລິຫານ ຫລື ຄະນະອໍານວຍ ການຂອງວິສາຫະກິດອື່ນອີກ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນວິສາຫະກິດໃດກໍຕາມ ພາຍໃນກໍານົດສາມປີນັບແຕ່ມີທີ່ສານ ໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລີ້ມລະລາຍເປັນຕົ້ນໄປ ຍົກເວັ້ນສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານຂອງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລີ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຕົນດ້ວຍຄວາມສະ ຫມັກໃຈ ແລະສາມາດໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 50. ມາດຕະການຕໍ່ຄະນະຄວບຄຸມ ແລະຄະນະຊໍາລະສະສາງ

ຄະນະຄວບຄຸມ ຫລືຄະນະຊໍາລະສະສາງ ຫາກໄດ້ກະທໍາຜິດ ໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າ

ທີ່ ຂອງຕົນນັ້ນ ສາມມີສິດບົດຜູ້ຄວບຄຸມ ຫລືຜູ້ຊຳລະສະສາງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫລືທັງຫມົດກໍໄດ້ຖ້າເຫັນວ່າຜູ້ນັ້ນ ມີຄວາມຜິດພາດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ. ຫລັງຈາກນັ້ນສານຈະພິຈາລະນາຕັດສິນ ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສັຽຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ ຫລືຄະນະໃໝ່ແທນ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ຄວບຄຸມ ຫລືຜູ້ຊຳລະສະສາງ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51. ຜູ້ແອບອ້າງເປັນເຈົ້າໜີ້

ບຸກຄົນໃດອ້າງຕົນວ່າ ເປັນເຈົ້າໜີ້ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ຫມວດທີ 8

ການບົດການຊຳລະສະສາງແລະການພົ້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 52. ການບົດການຊຳລະສະສາງ

ການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ຈະຖືກບົດລົງໃນກໍລະນີໃດ ໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ສານສາມາດໄກ່ເກ້ຍໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະລູກໜີ້ມີການປະນີປະນອມກັນໄດ້;
2. ຄະນະຊຳລະສະສາງໄດ້ສິ້ນສຸດ ການແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຈົນຄິບ ຫລື ລູກໜີ້ບໍ່ມີຊັບສິນ ຈະແບ່ງປັນອີກ.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ບົດການຊຳລະສະສາງແລ້ວ ສານຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ເພື່ອລົບຊົ່ວວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ອອກຈາກບັນຊີປຶ້ມທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ອອກປະກາດ ທາງສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 53. ການຂໍໃຫ້ເປີດການຊຳລະສະສາງຄືນໃໝ່

ເຈົ້າໜີ້ ຫລືລູກໜີ້ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຄືນ ກ່ຽວກັບການບົດການຊຳລະສະສາງຂອງ ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກລົ້ມລະລາຍພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ປະກາດບົດການຊຳລະສະສາງ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າສານຫາກເຫັນວ່າມີເຫດຜົນພຽງພໍ ກໍຈະພິຈາລະນາເປີດການຊຳລະສະສາງຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 54. ການພົ້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ

ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກປະກາດລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ພົ້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອສານຫາກໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວໂດຍມີເອກະສານ ຍັງຢືນວ່າໄດ້ປະຕິບັດການຊຳລະສະສາງສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ສິ້ນສຸດການປະຕິບັດໂທດແລ້ວ.

ຫມວດທີ 9
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 55. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດເພື່ອ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56. ຜົນສັກສິດ

ກົດຫມາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາ
ລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ
ສະຫມານ ວິຍະເກດ